

-1-

Нна віддалі 1км від села , під лісом , де дорога ,що веде до с. Крехів витікала маленька річка Жирівка. Вона текла через поле в с. Антонівку(Яйківці) і впадала в річку Любушку, яка впадає в р. Дністер. А на тому місці де брала початок річка Жирівка було розташоване село Жирівка.

Коли в далекому минулому на Україну нападали татари, село було спалено . частина людей які зуміли втекти переховувалися в лісі.коли татарська орда забралася геть , людям потрібно було заново будувати собі домівки. Вони викорчували ліс уже біля річки Любушки і на новому місці стало село з назвою Жирова. Таку назву село мало до того часу поки не об'єднали Жидачівський та Ходорівський райони, де ще бцло село з такою назвою.Ось тоді і назвали село Жирівське.

В минулому населення в основному займалося землеробством.

Як розповідають старожили села, на території села жило два пана(дві родини) – пан ЧАЙКОВСЬКИЙ ВІЦЕНТІЙ ,котрий мав двох синів : ТОЛІКА, та КАЗІКА.

Пан Чайковський закінчив у Львові вищу економічну школу . Мав великий маєток, фільварок. Мав великий двохповерховий палац на 14 кімнат, гуральню, 3-х поверховий млин. Також було в пана кілька малих хаток (будиночки) , в яких жили безземельні селяни, котрі постійно працювали в пана. Було в пана дві великі стайні на 60 корів , та на 60 коней, свинарник, курятник, пасіка, став з рибою. Мав пан гарний парк біля палацу з різними деревами, алеями. Всюди були посаджені квіти, пані займалася квітникарством. Була спеціально побудована оранжерея. Був великий впорядкований сад. Навколо фільварку все було обсаджено соснами.

Майже всі жителі працювали в панському маєтку, за невелику плату. Але і багато робіт вони виконували безплатно за право користуватися лісом, пасовищами, за горілку яку брали з панської гуральні, а також як відробіток за різні позички.

Як згадують старожили села панський маєток був побудований в гарному місці біля самої річки Любушки. Недалеко був ліс.

Як настала радянська влада, все було знищено, а пани виїхали в Польщу. Палац розібрали, а цеглу возили на будівництво паперового комбінату в місті Жидачів. На місці де був фільварок було відкрито якийсь учбовий заклад, але освідчених людей було дуже мало і заклад довелося закрити.

А також паном чайковським було збудовано костел, де його родина і не тільки, могли приходити на Службу. У підвальному приміщенні були склепи де хоронили панів.

Крім пана Чайковського в селі проживав ще один пан. Пан ЗДАНОВСЬКИЙ. Він мав дві дочки та сина (ЗОСІ, БАСІ, ВАЙТЕК.) Жінка пана Здановського була сестрою пана Чайковського. В придане вона одержала ліс. Пан Здановський розпочинав свою господарку з того що викорчовував ліс, виробляв поле, будував будинки. В нього було дві стайні на 50 корів, 50 коней. Свинарник на 100 свиней, курятник і пасіка, сад. Пан здановський тяжко захворів, збанкрутував і помер.

На його маєток держава (Польська) надала другого господаря щоб продовжити роботу і сплачувати борг. Родина вся виїхали в Полщу.

В селі Жирова було кілька господарств багатих що мали свою господарку. Мали своє поле, корови, коні, знаряддя праці. А ті селяни які не мали нічого то працювали в пенів постійно.

Незважаючи на нелегкі часи в центрі села громадою була збудована хата-читальня. Громадою були закуплені для неї книжки. В хаті-читальні вечорами збиралися селяни, читали книжки, вчили і ставили вистави. Також був організований хор. Хором керував Малик Федір. Селом керував вїйт.

В селі була коператива. там вечорами збирались старші люди, обговорювали що потрібно зробити в селі.

В селі була початкова школа. Було два вчителя. Багато односельчан були неграмотними і мало писемними. На той час вивчили своїх дітей лишень чотири родини. Такі як Скорик, Коцко, Вітрук, Бабій. але працювати по спеціальності вони не могли, бо перевагу всюди мали поляки.

В 1949 році в селі було створено колгосп «Жданова» . першим головою був Гілецький Йосип. В цей час колгоспники жили дуже бідно. Зароблене зерно за рік можна було на плечах принести додому. За виходо день платили копійки. В цей час і почалася міграція молоді у міста.

В 1951 році відбулося об'єднання колгоспів в один « Перше травня» . до складу якого входило Жирово, Облазниця, Дунаєць, Воля Облазницька. Пізніше створили ще більший колгосп «Нове життя».

1992 році колгосп було розформовано і створено селянську спілку «Жирівське» де входили села : Жирівське з хутором Дунаєць, Облазниця з хутором Воля Облазницька.

В 1991 році в селі було відкрито і освячено могилу Січовим стрільцям. Піднято синьо- жовтий прапор. Найбільш активним організатором відкриття могили був Плечунь Ярослав.

За переказами жителів села (Я. Яськіва, Беймука, М. Ханенко, П. Яськів.) костел був споруджений десь 1820-х роках. Костел задумала збудувати мама пана Чайковського. У його підвалі було зроблено склепи для поховання панів. Бідніших поляків ховали на цвинтарі, який є неподалік костелу. Через те, що тут проводилися поховання службу Божу тут не правили, а тільки маївки та тихий відправи. Маївки правила Янка Фрей, а службу тиху раз на три тижні приїздив ксьондз із сусіднього села.

4 ЛЮТОГО 2007 РОКУ на сходах села місцевими жителями було прийняте рішення про відновлення костелу і перейменовано на греко- католицьку церкву. Із Божого благословення і благословення Владики Стрийської єпархії Юліана Гбура розпочато ремонтно-будівельні роботи. На чолі організаційної групи стояли Іван Фрей, Степанія Яськів, Євстахій Прислупський, Ганна Прислупська, Ярослав Плечунь, Ольга Яськів. Ремонтно- будівельними роботами керував житель села Василь Яськів. Кожний із жителів села старався вложити свою лепту у відбудову храму. Всі роботи місцевих майстрів проводились безоплатно і підсобні роботи також. Силою громади, з допомогою спонсорів , меценатів, через коротких два роки у Жирівському постала нова церква «ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА» ДЕНЬ ВІДКРИТТЯ 7 ЧЕРВНЯ 2009 РОКУ.

Історія даного будинку започаткована десь 1880 роках. Будинок також був збудований мамою пана Чайковського. будинок мав назву Просвіта. У цьому будинку проживали монашки, була школа, бібліотека. За роки радянської влади тут також була школа, клуб, медпункт, та бібліотека.

Дана будівля завжди була інформаційним центром села . зараз тут розташований Народний дім, бібліотека.

Фігуру Божої матері було встановлено 2001р.

Спонсором якої був Ільчишин Ігор Михайлович.

Фігуру Божої матері було встановлено 2001р.

Спонсором якої був Ільчишин Ігор Михайлович.

Село Жирівське належить до Облазницької сільської ради головою якої є на даний момент Мотрук Ірина Миколаївна. Жирівське розташоване за 12 км. від районного центру Жидачів. В селі проживає ⁴⁴¹290 жителів. На даний час в селі працюють ФАП, Народний дім, бібліотека . а також два магазини приватними підприємцями котрих Іваник Ігор, та Проць Ганна Миколаївна. Є діючою греко-католицька церква «Зіслання Святого Духа» на чолі з парохом Вацаба Олександром.

В селі проведено вуличне освітлення що є немало важно на сьогоднішній день.

Через село проходить сполучення доріг на Львів, Стрий, Калуш.